

ת"פ 8697/09/19 - מדינת ישראל נגד מוחמד אזברגה, מידו שירותי כח אדם בע"מ, מידו- יזמות ובניה בע"מ

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 8697-09-19 מדינת ישראל נ' אזברגה ואח'

לפני
בעניין: כבוד השופטת, סגנית הנשיא טל אוסטפלד נאוי
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד מרב יולי

נגד
הנאשמים

1. מוחמד אזברגה
 2. מידו שירותי כח אדם בע"מ
 3. מידו- יזמות ובניה בע"מ
- ע"י ב"כ עוה"ד איימן חטיב

גזר דין

העובדות

1. הנאשמים הורשעו על פי הודאת הנאשם 1 בשמו ובשם החברות הנאשמות, בעובדות כתב האישום הכולל שני אישומים.
2. בהתאם לחלק הכללי, הנאשמות 2 ו-3 (להלן: "הנאשמות") נרשמו כעוסק מורשה לעניין חוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 (להלן: "חוק מס ערך מוסף").
3. הנאשם 1 (להלן: "הנאשם") היה מנהלה הפעיל של נאשמת 2 בשנת 2018, והינו מנהלה הפעיל של נאשמת 3 והיה כן בין השנים 2018-2019.
4. מתוקף היותן עוסק מורשה חייבות הנאשמות, להגיש באמצעות הנאשם דוחות תקופתיים ולשם את המס הנובע מהם, במועד ובדרך שנקבו בחוק מס ערך מוסף.
5. במסגרת האישום הראשון, הורשעו הנאשמים 1 ו-2 בעבירה לפי סעיף 117(א)(6) לחוק מס ערך מוסף,

עמוד 1

כאשר לא הגישו במועד את הדוח התקופתי לתקופה 10/2018, ולא צירפו את התשלום כנדרש. במסגרת האישום השני, הורשעו הנאשמים 1 ו-3 **בעבירה לפי סעיף 117(א)(6) לחוק מס ערך מוסף**, כאשר לא הגישו מועד את הדוח התקופתי לתקופה 02/2019.

רישום פלילי

6. אין לחובת הנאשם עבירות קודמות בפלילים.

טיעוני הצדדים לעונש

טיעוני המאשימה

7. במסגרת טיעוניה לעונש הפנתה המאשימה לערך המוגן הנפגע כתוצאה מביצוע העבירות, ולדברי בית המשפט העליון שקבע כי העבירות הכלכליות ובפרט עבירות המס, פוגעות בביטחון הכלכלי של הציבור, בערך השוויון ובנשיאת נטל המיסים.

8. בהתייחס לנסיבות הקשורות לביצוע העבירה ציינה המאשימה את סכום המס העומד על 150,344 ₪, העובדה כי הנאשמים שילמו את רוב סכום המחדל, כך שיתרת חוב המס עומדת על 22,123 ₪. עוד ציינה כי מדובר בדוח משנת 2018, והתשלום אחרון שולם בחודש אפריל 2020.

9. המאשימה עתרה למתחם נישה הולם בין מאסר על תנאי לבין 7 חודשי מאסר בפועל, לצד רכיבים נלווים בדמות מאסר מותנה, קנס הנע בין 8,000 ₪ ועד 15,000 ₪, כאשר רכיב המס מהווה בין 5%-10% מהמחדל וכן עתרה להתחייבות להימנע מעבירה. באשר לנאשמות, שאינן פעילות, עתרה המאשימה לקנס סמלי.

10. בהתייחס המאשימה לנסיבות הנאשם עצמו ציינה כי יש למקם את עונשו ברף הנמוך של המתחם, אך לא בתחתיתו משהמחדל לא הוסר במלואו - על אף יציאותיו הרבות של הנאשם מגבולות מדינת ישראל (הוגש ת/1 - דו"ח תנועות מעברי גבול). עוד ציינה המאשימה כי כאשר מדובר בעבירות מס אין למצוא צידוק ומגן במצוקתו הכלכלית של הנאשם.

11. נוכח זאת עתרה המאשימה לעונש מאסר בפועל בן חודשיים עד שלושה חודשים, קנס בסך 10,000 ₪, התחייבות ומאסר על תנאי.

המאשימה הגישה פסיקה בעניין.

טיעוני ההגנה

12. הסניגור ביקש בטיעונו להדגיש כי הנאשם ביצע שתי עבירות בלבד, שבוצעו על רקע מצוקה כלכלית עקב משבר הקורונה ומשכך לא יכול היה לשלם את המס בזמן. מאז הזמן שחלף הנאשם שילם את מרבית החוב שעמד על 160,000 ₪ ומתוכם נותרו 20,000 ₪ לתשלום. עוד ציין כי הנאשם הוא אדם נורמטיבי נעדר עבר פלילי.

13. הסניגור עתר למתחם ענישה הנע בין ענישה הצופה פני עתיד ועד לחודשיים- שלושה מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות. נוכח העדר עבר הפלילי, תשלום מרבית החוב וכן כי מדובר בשתי עבירות בלבד, עתר הסניגור לענישה הצופה פני עתיד, מאסר על תנאי וקנס בשיעור מידתי, אשר יחולק למספר תשלומים.

דין והכרעה

14. במעשיו פגע הנאשם בהכנסות המדינה ממסים ובערך השוויון שבין משלמי המיסים. להימנעות מתשלום מס השפעה על נזקים גדולים שנגרמים לכלכלת המדינה וליכולתה לספק את שירותים להם זכאי כל אזרח.

יפים לעניין זה דברי בית המשפט העליון ברע"פ 9004/18 מאיר יצחקי נ' מ"י (31.12.18):

"בית משפט זה חזר ועמד על חומרתה של עבריינות המס, אשר נובעת מפגיעתה הקשה במשק, בכלכלה ובמגוון היבטים חברתיים הנוגעים לנטל תשלום המיסים, כמו גם מהקושי הרב שבחשיפתה. נפסק לא אחת, כי יש ליתן לחומרה זו ביטוי ממשי במסגרת גזירת עונשו של מי שהורשע בעבירות אלה, תוך מתן עדיפות לשיקולי הרתעה ולאינטרס הציבורי שבהחמרת הענישה על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם, וכאשר נקודת המוצא היא כי העונש ההולם בעבירות אלה הוא מאסר בפועל".

15. בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות מלמדת כי במהלך כשנתיים, לא הגיש הנאשם שני דוחות תקופתיים ולא צירף את המס המתחייב. מעשים אלו, אשר בוצעו באחריותו המלאה של הנאשם, פגעו באופן מוחשי בערכים המוגנים והובילו לנזק לקופת המדינה. מידת הפגיעה בעבירה זו עומדת על הרף הנמוך בשים לב לסכום המס שלא שולם, כ- 150,344, וממנו נותר לתשלום סכום של 22,123 ₪ קרן המס.

16. עוד שקלתי את טענות הנאשם למצוקה כלכלית כרקע לביצוע העבירה. אכן כבר נפסק כי **"במרבית המקרים, עברייני המס הינם אנשים נורמטיביים, נעדרים עבר פלילי, אשר התדרדרו לביצוע העבירות בעטיו של מצב כלכלי קשה. אין די בנסיבה זו כדי להצדיק הקלה בעונשם"** (ר' את רע"פ 977/13 אודיזי נ' מ"י (20.2.2013)). הדבר נכון על אחת כמה וכמה מקום בו ניתנו לנאשם אורכות ממושכות להשלים את תשלום יתרת המס. (ר' את רע"פ 6371/14 אבו מנסי באסם נ' מ"י (28.10.14) וההפניות הנזכרות שם). באשר לטענות הנאשם למצוקה כלכלית הנובעת ממשבר כלכלי עולמי - הקורונה - אציין כי העבירות נעברו בשנים 2018 ו-2019, עוד קודם לפרוץ המגיפה והמשבר.

17. למען הסדר הטוב אציין כי עיינתי בפסיקה אליה הפנו הצדדים אך לא ראיתי מקום לציין את כלל ההחלטות אליהן הופנית, כי אם למספר פסקי דין מצומצם שיש בכוחם להאיר את הענישה הנוהגת, בעבירות מעין אלה. וראו:

א. ברע"פ 841/20 מוסא אלדין נ' מ"י (4.2.20) הורשעו המבקש וחברה בניהולו בשבע עבירות שעניינן אי הגשת דו"ח מע"מ במועדו ואי תשלום מס בשווי כולל של 115,786 ש"ח. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין מאסר על תנאי ל-8 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. המבקש סיים את לימודי התואר הראשון במשפטים וביקש להימנע מהרשעתו נוכח פגיעה עתידית בסיכויי לעסוק בעריכת דין. בית המשפט דחה בקשתו זו וקבע כי האינטרס הציבורי מחייב הרשעה במקרים כגון זה. במקרה זה, גזר בית המשפט על המבקש עונש של 8 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים ותשלום קנס בסך של 8,000 ₪, בשים לב להסרת המחדל באופן חלקי. ערעוריו של המבקש לבית המשפט המחוזי ולבית המשפט העליון נדחו.

ב. ברע"פ 4576/19 אבו שמאלה נ' מ"י (10.7.19) הורשע המבקש בביצוע 17 עבירות של אי הגשת דו"ח במועד. סכום המחדל עמד על 303,688 ₪ אשר הוסר באופן חלקי ובמועד גזר הדין עמד חוב המס על סך של 112,429 ₪. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 12-2 חודשי מאסר וגזר על הנאשם 100 ימי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעורו של המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור שהגיש.

ג. בעפ"ג (מחוזי ב"ש) 59011-08-21 מ"י נ' אביעד תפעול בע"מ (נבו 05.01.2022) הורשעו המשיבים בעבירות לפי סעיף 117(א)(6) וסעיף 118 לחוק מע"מ. המשיב 3 הורשע גם בעבירה לפי סעיף 117(א)(4) לחוק מע"מ. תשלום המס עמד על 1,513,955 ₪. בית משפט השלום גזר על המשיב 2 שישה חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, קנס כספי בסך של 35,000 ₪, התחייבות כספית בסך 75,000 ₪ ומאסר מותנה. על המשיב 3 נגזרו שמונה חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, קנס כספי בסך של 50,000 ₪, התחייבות בסך 10,000 ₪ לצד מאסר מותנה. בית המשפט המחוזי החליט להחמיר בעונשם של המשיבים, כך שקבע כי המשיב 3 ירצה 11 חודשי מאסר בפועל וכי הקנס שעליו ישלם יעמוד על 75,000 ₪ והמשיב 2 ירצה 8 חודשי מאסר בפועל וכי הקנס שעליו לשלם יעמוד על 45,000 ₪, כל זאת בין היתר בשל אי הסרת המחדלים והותרת הנזק לקופה הציבורית על כנו.

ד. בעפ"ג (מחוזי מרכז) 51920-12-14 אשר מוסקוביץ נ' מ"י (15.3.15) הורשעו המבקשים בביצוע שבע עבירות לפי סעיף 117(א)(6). המחדל עמד על 113,000 ₪, והנאשמים הסירו חלק ממנו כך שנותר סך של 54,142 ₪. בית משפט השלום גזר על המבקשים ארבעה חודשי מאסר בעבודות שירות, ארבעה חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 9,000 ₪. עקב הסרת המחדל במלואו, קיבל בית משפט המחוזי את ערעורם, וקבע כי תקופת המאסר תופחת מארבעה חודשים לחודשיים.

ה. בת"פ (שלום קריות) 11833-11-20 מ"י נ' ליאור זאק צחר (27.6.22) הורשעו הנאשם והנאשמת על פי הודאתם בעבירות של אי הגשת דוחות תקופתיים (10 עבירות) בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם הוא בעל המניות והמנהל הרשום והפעיל של הנאשמת העוסקת בעבודות עפר ואבן. בין השנים 2017-2018 לא הגיש הנאשם במועד 10 דוחות תקופתיים. סכום המס הכולל שלא שולם,

כמצוין בכתב האישום המתוקן, הוא 201,288 ₪. הנאשמת 2 מצויה בחדלות פירעון. בסופו של דבר בשים לב להסרת כ- 75% מגובה המחדל, מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם ונסיבותיו המשפחתיות והאישיות נגזרו על הנאשם מאסר מותנה וקנס בגובה 20,000 ₪.

ו. בת"פ (שלום רמ') 35019-12-13 מ"י נ' פ.א. טריווב פרויקטים בע"מ (22.5.16) הורשעו הנאשמים בביצוע 2 עבירות לפי סעיף 119 ו-117(א)(6) לחוק מע"מ ובכך נגרם נזק לקופת המדינה בסך של 147,341 ₪. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם בין 4 ל-8 חודשי מאסר בפועל, חודשיים עד שמונה חודשי מאסר על תנאי וקנס בין 3,000 ₪ ועד 15,000 ₪, בצירוף התחייבות. בית המשפט גזר 5 חודשי מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות, 5 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 9,000 ₪ והתחייבות בסך של 10,000 ₪, וזאת בשים לב לאי הסרת המחדל והותרת הנזק לקופה הציבורית על כנו.

18. מכל המפורט, תוך שקילת הפסיקה הנהוגה, הערך החברתי בו פגע הנאשם ונסיבות ביצוע העבירה, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי לבין 8 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס, והתחייבות להימנע מביצוע עבירה בעתיד.

עונשו של הנאשם

19. בעניינו של הנאשם מצטברים מספר שיקולים המצדיקים הקלה בעונשו. בהקשר זה ראוי שאזכיר את הודאתו במיוחס לו ואת החיסכון בזמנם של העדים, כמו גם את החרטה שהביע. ניכר בנאשם כי הוא מכיר בחומרת התנהגותו, לוקח אחריות על בחירותיו ומבטא תחושות חרטה. עוד אציין לקולה כי הנאשם נעדר עבר פלילי, הסיר את המחדל כמעט במלואו, ועל ידי כך הוקטן הנזק שנגרם לקופה הציבורית באופן משמעותי (ר' את רע"פ 7851/13 עודה נ' מ"י (25.10.2015) בפסקה 14)).

סוף דבר

20. אשר על כן, הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים והנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מהיום כל עבירת מס.

ב. קנס כספי בסך 12,000 ₪ או 60 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-4 תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 1.1.23 וב-1 לחודש שלאחריו. באם תשלום אחד מן התשלומים לא יפרע במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי.

ג. הנאשם יצהיר ויתחייב כי היה ויעבור בתוך 3 שנים מהיום כל עבירה לפי חוק מע"מ או תקנות מע"מ, ישלם את הסך של 10,000 ₪. לא יצהיר, יאסר למשך 20 יום.

21. בעניין הנאשמות - מאחר ומדובר בנאשמות שאינן פעילות, וכעתירת המאשימה, אגזור קנס סמלי בסך של 1 ₪ על כל אחת מהנאשמות.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי מרכז.

ניתן היום, י"ג כסלו תשפ"ג, 07 דצמבר 2022, בנוכחות ב"כ הצדדים והנאשם.